Illés György

Morbid szatírák

Halálfélelem

K. Péter úr jeges szorongással a szívében ébredt. Kinyitotta a szemét, s nem látott semmit maga körül. Mivel időnként támadnak az embernek furcsa érzései, nem hitte, hogy riadalomra lenne oka. Felkelt az ágyból, és – szétszóródott a padlón. Igazán nem akarta ezt tenni, de ha már megtörtént, nem mozdult, várta, hogy jöjjön valaki.

Talán tíz perce várhatott, amikor bejött a felesége, összeseperte és kidobta a szemétvödörbe.

K. Péter úr a vödör fenekén guggolt, és tudta, most meg kell halnia.

Világkoktél

Tegnap kóválygogtam a lakásban, fejbe verve, csömörrel, vacakmásnaposan, önváddal. Szólt a rádió, híreket mondtak: újabb arab-izraeli csetepaté, felizzó román-magyar ellentét, a kormány és az ellenzék egyre vadabb csatája…

És akkor jött a nagy ötlet!

Világkoktélt csinálok! Egy nagy nemzetközi keveréket, amibe a földkerekség valamennyi népének jellegzetes italát összevegyítem! A whiskybe vodkát öntök, aztán kínai rizspálinkát, unikumot, tequilát és így tovább…

Ez mindent áthidal és egyesít és testvériségbe old: Illés Gyuri világkoktélja! Éljen a világbéke!

Kórházi jelentés

Shakespeare-nek üzenem, hogy hősei közül Lear király nyugalomba vonult. Az idegszanatórium portása gépiesen tiszteleg neki. Többnyire rádiót hallgat. A nyugdíja fedezi megélhetési költségeit. Julius Caesar a szomszéd kórteremben ólomkatonákkal és műanyag karddal játszik. Képzeletében elefánt hátán vágtat a Király utcában. Kezében patronos pisztoly.

Széles út viszi a vakvilágba.